[redacted] [redacted]

[redacted]

(647)

בפנ-מרחם ווד"ו

אברהמל שלום לך!

קבלתי ומאוד שמחתי לך. הוא שם ואמור.
בבלל הם הקרבה בבינלאומי. הקושי הוא רק בזה לבא
ולא בא. הוא בך ובעצמו. כמו שהעיר בבלל
לא הסתדר ובעצר אמרת. שם בא ובא, אבל
באמת בעיר חשבתי שהסתדר הרבה יותר בקרבת
לו הוה שר דבר אלון. כי הוה יותר מבטא
את הסתדרה שלנו. בכל לחשבת דבר ובאו
לקבוד את מודה לא נאמרה אם כמן
שיכה בקבר תמיד שלנו. אם לא לאמנו
לסתות ומאמן הבלבים, אם שרה. בעבר
לקבוד ומכן הבנתה, אמתות משתדלת.
ובכבר הבתרבו שלמשמן את הסתבר הוה האובלי
אבל בעצר שר הוה שבדים ובתה כן, עמו
לשבר וקרה על הבשאר, נאר סהאל כיך
כיש מבטלבמן הבאן שרם הבתבר.
עמו אבה לבקוב הקלת, אבבר כה הוה
בבקשה. כבר אתכם שם לחשמן לשבת הוה
בשרה דבר הבלבל, כי נשאלה מה עדיפה
בשבר שאתה, כה שרם לי לאמר לך
את דעתי הבקשר.

הילדים בדיוק, מעניינה קבלתם הטוב
מעתה בדיעבדיות. הוא להם הטוב שעבר
בדרשתן האינדיבידואלית.
אלהים יקבל הטוב את נשמתו מהנפטרת
אותה שלוה שם בשמיים. בזכות הטוב
הזה שם שלם בלבבם. את שמחתו
של המשוב אתנו נמל לאור לן.
כל הכבוד נתה כל לחנוך את ~~ה~~ שלו
~~לא~~ בכבוד לבקש שמתקיים לו את נשמתו
בקר נעבר מעשיה אמנה מי הנפטרה.
הנאה לא רעה שהמלאכ עבר בדרכה.
הטוב קבלתם את מעשיכם מעל בו
אתה מעבר לו על הכלכלה. אין מאבדת
לו מה אתם בשביל אמצעים אלה
שהם מבלבל אתם, מלאים לתת להם.
ובקשר לבריתם אין מוכרחה לתת
לך מתאימה, אלה מאמתה בעקלאי
בה. הוא קבלתם בריתם שבקשת אמתם
יהיה מאוד.
מעבלה ומשרה מבקרים הבדרות. לשמוע
משפה בדרות יש שלום. לא מלבדם
שמעתם לא לחפל אותן. הפתיל עבר

לבקשה אמר הרפה, ושמרתם את הדברים
שיעלו אתם לאיצולה.
אבדהמל לבוקר הקרוב עבדתי. מה תשקיף
מאוד, ראיתם אתה מאושר בעבודה.
ולגמרם כל הדבר.
דוד, שלום אבדהמל! אם ולא תבאם
מתבקשים ומשלחים אותך הביתה!
דוד

(לא)

בס"ד ערב יום ב'

אבי בפאל שלום לך!

אין אתה יכול לדמות לך את המצב אבל
אינני יכול בעת הזאת אמור לך אמת אמיתי.
בתקופה הראשונה, המצב נשפך, ואין שינוי
נאלצים להשאר בלי משמר בגדים ואוכל.
ובמקומה שלי אמן סמל. יש אבל קצת
אפשר מכל שרים לאכל ולבד.
קבלתי המכתב שלך אשתמש מ יום 22 ו יום 21.
אתה שואל אותי אם אם לובה. לחבות
שמבוא לך בבר מה פעמים, ולפעמים
לא בהזדמנות, אנסה שוב פעם. יש לה
אבן בארבה. אמא בהתקפות שקבלה אתה
ולבו. בבית הראשון בתבבר שנפש לאבן
נמה עם אבפס על המבה. ולכן עשו
עצות אבקה, בפאל את הארבס. ואתרי
זה הראשון בעבבה שתקבל אבל התקפה
אחת ולקיבלו לה את הראשה. עכ"פ בלי
אבה אלשבר לחיות. אין אקרה
שעשה בבר ובנה לך אבן.

על מילדה לא שמעתי שום דבר חדש.
אולי כדי אילה, שום דבר עדיין לא
השתנה: בטחון עדיין טרם [illegible]
ביחסים רק מתחזקים אותו.
מאבדה לא אסרים עדיין. אין רשאים
לצאת, בחשך. את הנאמרות מעטה
נבר אבד הלשנות מדברי.
נשר שלום בכל רשמלה חמות אמץ
ומעודדים.

בלה.

649

נפר אתם יודע.3

אמבולנס שלום לכם!

בשם שמחת גדולה. מיכל א. שמעון הודיעה: ולדה
ולמשפחה מכם
פרידות אקטיבה לתת לזכרו של אמנואל פרוץ ז"ל ולעבר
מבינים מאד מאד על המלה שלו. הוא מלמדו שלמדנו
שכבר לתת את המעשה הטובים בדורו.

בזמנו נשבר מאד עם המעבודות, ובכל זאת
שבקרוב יסתיר באופן כללי אין לשכן הדברים,
גם בקרוב ובזו אולי עוד הדברים. בינתים פרוץ
שבר אבל עבור הדברים אלה. על הדרגה לא אנחנו
לבד הסברים הללו. לשכן את הדברים בתקציבים הטובים
בדורנו. מקבל את הכבודים באופן מתמשך לאמצה
לו. בינתיים הם נשמרו בבנתם.

מיכל בן! קבלת עוד מאז לשלוח שבועות. בהזדמנות
אשמח, הבטחתי? אבל בעלויות שלבעצו להתבדות,
מתאמנים שם בבנים לדברים לעבור מתאמנים מאלוף
שבעבר מה. אל שמרו מעולם, ומתאמנים שבת
בשמחה. ובלילה לשלוח מה טובל ולדה מאמינים שלום
ובתנו מרוצה בכמן שלום
שמקום שלום בבלל לו שלום בבנים מאמינים עוד
לעבר. הם לא בשלום.

נגמר אבנרמקה מסר על הדברים לה שבעה. לתת
על כה לאמתה לך בעת. מי שלום בשם לו. לבשם

את כל. הדבר אפשרי רק לאו מעבר אדם. בעבאלה
שתקבל את כל בארץ.

בשם על הקושר שלנו: לשנה נפגשה עם כבוד הרב רדלה.
הוא אמרה לי שאפילו אחרונה אשרות בשם הקושר הזה
לא מתאים, אלא רק עושים את כל מעבר לו התעלה.
בעל ערב לפי: שם הדבר אשרים שהקשר עדיין אותם
ודבר מעניינים לקבל עליו, ובלא נשמה לבטלו את
כל. מה שהיה, ומה מעניינים אלו אחר טוב לקבל
עליו בשמן עבודה, אפילו בתקופה הכי עבודה.
אבל יש מה מלא הקבלה פרטי לבטלו שאינן לקבל את
הקושר עם בעלה. כי אם יהיה שנשמע אליו אל
בעלה שקבלה לעשות את כל. הקבלה קבל את
כל. הבעל עם השלה. לבטלו את הנשמה של בלעדי,
אפילו אם שיקבל את הנשמה בעלה. לעבור על את כל
לשמוע לקושר הקשר. ח.ו. על הנשמה כל אחד בלי
לשים לדעתו.

מקרה (נסה) עבר את הקבלה. הבעל בבעלה
הוא שהקבלה בשמן לא אפשר לו לבוא לנשמה.
מאוחר הם שמן לו אפשרות של הנשמות. הוא
הגיע לכמה שבוע של אחר מקבלו. ראיתי אחרי
ושם לעבוד. והשאלה נגמרה.
בעיר אחרון כל על כמה שאלות אחרות. אמרה לי שלא

בדור לך ראשון מי בעצם לאיזה המשקה אז אסקה.
האשון לי שבע שני אחיין ולמה. עם כאלה לא
סלחנו לי עד עכשיו אחרת.
ובאמת לאשתו, אמן לי לאדון בעל. נשים אחרות לא
נשים שלח לי את בלי סוף סוף. ועקה בדברים הנאמנים
לך לוח שלו. אפשרי בחרנו אמשלות של אבבשקה.
את הנשקה של הנשקות מלקו בעקלתון. בחנה כמות
נפש. לו נבעתי שלפנך לומנה בעת נשות בדר
נעלה לקבל את בלי ואת אבבשקה נשאר אקלה בעל
אבל אפשר לו שלולה אקרת מלא.
שנתם לפנך לשקרתי את אשתך אמר.22, לו
נשמה לי אמת על נשמן ונחבאן של אשונה הבלטה.
בלא הקשרו בטמון בה. ובקלה אמן אבי פשה לדקרוא, מי
הפרבים ובלה אמשמים אלוים אחרים בן לא תבטח על,
בבלל בלי. נשמן אקבלת אשתר שבדל לשמן את בלם, יש
לי בשמן להתחזק עם ישראל אלה.
על הבלבים אמן לי לנוח בעולמן אמלא שנה בבר לבתר,
בולם אשתן שלפה נאמנים אל.
נשי שלום אבבשלי! בבל נשקלת תמת אמן ומלבנים
בלל.

(58)

נגב המערבי ז"ל.

אבדתנו שלום לך!

נשלח קבלתי אתה מאמרים מ"ז.19 ו"ז.20 ו"ז.23,
ינדה שמרה מאד בקבלה את המאמרים, לא
ובמאמרים לאמרים שיש מאמר בשפה זו ושאין
ברשות לקרוא זו אמתו אומר לו "איינלו
ברשה לשמעו, כי איינלו מאמר אות אבדתנו
לאה אינך מאמר אות אבדתנו שאתה
מאמר. כי נמצא לא בא, בבקשה כי איינלו
מאמר מאמר". בכל כאת נשתמרתה סתם
לקנות בקל כם, ומאמר מלים ושמע מ"ז
נסרב. עשה לי שמו וכוונתם בינתם,
שכן מכרים לקבל אות עמאר ובקשה כי
שנמצא שבדה אות נמצא לא פרים
אחר לה מלים אות ומאמר ומשרד".
אך מאד שמחנו ברקה טבס שמו
שרש לאבותם. שבכל עשה לאבותם
טבס, שמלכתן מאד מאמר מלמד לקסרט
בכי, ומא מאמשר בכה ואין מעיר
מאמר. מאמרם לו מאינו בשתה אם
כל רשה בבתרן שמו של אבותם
ומאמר כדי רשה מאמר לא טבס.

בסוף הסרט נכנס לבית מה שנשאר.
אמא נשבעה לך, שרק הנשמה של
בעלך אברהם מישהו אמרה לך לתוך.
אישה בעצמה נמרה בין כך אמר לי
על מה מדובר באמת אמרה.
נכנס סבתא לך שמה שבעלך ובא
שלא תעשה הנשמה לנשמה בבית. הבכה
ובכה מתוך לא נראה לי. אבל לא
כמעט לדבר בעצם. מעט גם עצבת
ובעצב עצמה שטותה. אבל את הנשמה
עמך לנשמה. אל נעשה לדם לנסיון
לך את הנשמה, ובמקום שתקבלו את
נשמתו שנשתה אמרה בשבתה.
מה הוא זומם? מנין בדיוק נעשה
שמנה הסטרדה. לשבת מה הסתם בתכנ
ולומר לכם את הסתקלות נאמה
אמרה. עלה אבל בלי הכנה
מיכל שאנא מנה לשלם מן הנעם.
ואמרה לי מה מה לומר משהו,
בשם לשבת שלשה הנשמה הלאה
הנכון. אבל אמר. בלתי אבינא אחרון
מי מלעבר שלא אמרן שבועה מנין

לעזה. לא נגה 9 שנות כלום. רוצה לעלות
מרוקאי, ברבים, עם כל נגה אשמה.
בשם אקרא את הדרך לא סבור לך
שלום לשלום. ברגע אחד שהיה הנאום
מדברי בראשון עלה את נאומו, אבל
אמרתי לו לא נגה בין נאומו ו"
נגה בראשון, שמות בכבוד נאמים, נאמנות
קולות, אשרי, ומדברי, עבר לשלוח את כל
לו רמז לתנועה בין אמונות, ישראלות.
אנו שקולים לו נגה לישראל, לעם לא
נשלם, לו לעמות נגה אינם עם לך
אשרי שם מדברי נאמה. אין בזה
נאמנים נגה בנגד אחדות. לנו בעיות
אמיתי בעיה אדוניסרוסיות אישיים, בכלל
ובכלל באות מבוגר. בנגיעות של מרכז שלנו
מעבר את הנשמה מומנטלי אמיתי על בעיות.
מי אמר שהבנתו אות בלבד לשבוע עם
בעיות בנגה בעלהם לשלם לו את נגה
ובלבד.

ישראל בלי נגה.

לא שאלה אחרת נגה, אבל נגה לנגה
מדברים מעמדים אמתי ובכך!

נגה

מפי מיכאל דוד Z.

אינדמל שלום לך

כל. ואמת אלה מושמה אלין. ביניך בשמיך אתה
שנתעדה את אדם לדעת כל בעבר בעולם מתמודים
ומאד נאים עכשיו בדעה ומעשה לדעת ולהבין לי בדעה
אילו מה מעשה ומה אמת לא בעומה לאל אחד בשמלה
ומעבר לעכשיו ידה בך לשלום לי אין בעולה. על
מנשה לי נשה אל לבד. לאחרת קמה ונצאת לעשות
לדברשמה מלכין. אמנם מאומה שמה בכה לי שלם
בשר מעבר אבל בשבר בבשר יותר בעה. ומעמן מאומן.
בדולמה הלה מעמים. בבן. את הלב: הנה בסבר.
אבל ונעמים נמה אלו אדלי ולו הנה מה בכה.
רק לי בדרים ובשקר אומה בכה. מאמתמה בלי בכלו
לולמה בבמה לשבר אבלו בשרה בבי שמשה רק
אבל ובלי מתרי בהתחלה לה בבם. יורב אל בילו מנעים
אלי מד מה ומשה אבלו, בבמה בשה בבל אבל אחרי
שמקבלמה בבשמה בבר מעבל אבלי הנה לי מד בבה
מעבר בלשי בבלמה לולב שבמה הנה תלה. אבל
שלו לילה מה ומה. אמר בם שמה תמה
אבלי שמה בבשה מעבר שמשמה מה בבה.
ומלה ומה בלי בשמש. ומעבר לא מה בבר
לעבל, ישבה שמה בבלי, אבל לא אבלי.

יש לי מרץ וקצת זמן בבית ובגן. אשמח...
מה אתה. אולי מרבדאנל, אלקביסטר מבדר.
אינני תלמידה שלה בזו. מעבודה קשה אז
מאוד בדוחי, אבל באמת אלקי באמת לא
בסדר. יש לי מרגש אלמשרדת לאבל בחלק
ובטלמנו. אבל אין אוכלת מאמתי מאוד. בחרב.
ובקפדים. בין בשתים. ואיך אמן לי בבד
סבלנות לסבר לי את באוכל, לתמם. מין
שאני מאמינה מה שם ועשיר ברוח. ואם
מתרגת לאמת לקחת. אבל אין המשכת.
שקרת בסיבה. נסיבה לפי עמה אתה.
מקלפה קשה מבבה מלי. בעמן ובאתרנן. לילה
ל-t מי שמרן, ומבקר מאמאמת ולאמן מתרוקת
לעמן שנשתמה בתקרוק ולשמ לקה. בתקרת
מאמת, שבבש מאמן מאמאמם מאל לאתרת.
ואתרנן אתרנן, ולילות בעמן מאז שמלן
לקראת לקה, שנבנים מן מאוטק ובאתרנן בבשמה.
ובתוכה לשמוק. לבל אלה יש לקון בב
בתה שמרבה לי אמשוק, בין אבם בין סוף
סוף לאת לקבל מאמרן. אבל אמן מאזל
שקר מאשרה. בתוכה לה בשמבבה עמן לה
עמן לאלה.

אמא נולדה בשנת תרפ"ה - 1925. בגיל 26, בגיל 27.
לילדים מספרת איך את נישאה. על אחות
את שמחה שם לו אחות לאחות לך. ואת
נבר הנשמה לך אמרו בבית לאמא ב.
לקראת הנישואים, לגיטו אחות.
אבא בגטו שאלה אותו: אבל בשם (בשלום) -
בגלל שהבריאה בשבילך, בגלל שמחה, אבא בא
בגלל: אבא בן עמיאל, בגיל 14-16. מקבל
נשמה בסמוך בסמוך. שקבלת מהבית
אמא. המשפחה שבנו לא נגע אל אחות
ובגד השבועות לאמא שבנו אחן אחות
בית אספו לך אבא שם בבית קרוב בלאוטה.
מקבלים שמה בגטו שמה אחות.
יפה מאד. בגלל מה אמר בי לטיול בבוקר.
שמה אחות אמא ב. בגיל את מגיעים לבבאה
לו את עדה בדולו בלא לא בסמוך בסטרלה
לאמא בגלל לו. אבא שמה בסטרלה. לא יבול
בפשעה שלא אמרה. מלשינות את אחות
שמה אמרה בלבד אחות בגלל אמא. אבא
מגד. ואמא בגלל עדה מלשינות אמא אחות.
בגלל בגלל בגלל אחות ולאחות אחות
שלוקח בגלל. בגלל אבא אמא בגלל

בחלק המקומות לא אוכלים, וכבר לפני כמה חודשים
אמרנו לאנשים שנמצאים אתנו בקבוצה, שיש אוכלים
שלא יבואו לפה. אנחנו מקבלים רק אנשים
שלא יכולים לבוא לבד לבית הספר, אבל אנחנו
לא רוצים לקבל אנשים לבית הספר ולתת אוכל.

ולגבי הקשר והשבוע של מתנדבות אני שמחה:
בעיקר מדברים אתם שלום אבל! שתוך לבי
שקרה הגיע ומאוד בין הקשרים לאנשים אבל
שמחה בקשר לשתדרך הבינלאומי. מתפללת! אמא
לא שמעתי לא שלום בבר להפסיק לדברים אלה.
בי יודע הגיע לא אומר.

מודה רוח הלחצה של נתנאל. פיגעים עשרים
לבד. מתחבטים בבר הגיע הרגע ביקר לבינלאומי.
מה שהיה לא בחבר הגיע בבקר להבינו
מתרגל לנתנאל.

נבדה שמחה אך בלילה שיבשה טיפה
שמחה מתנדבת בתוך סבר. ובן הגיע מבאמה
מרוצה. הכבר יפה. אמן להתרגש בכבר
מדבקים מנוך

ובמה שמחה מרבה מאוד לבינלאומי מתרגלים
ומתקשרים מתוך הכיר!

רחל

652

נספח אמריקה VII

אברהמל שלום לך!

מדי אתה לך לשאלה שנוגעת בקשר לכסף.
שמה בקרקע אינם לא מתקיימה. לפי עניות נראה אין
[illegible] שבקרקע מתלוים. כן
לגבי עניים ישנו אותו מין בקרקע ולא הייתי נגדה
שזה כסף לא יוכל לנוע לעולם ומכן שלא נשאר
[illegible] אשר נקנה לשנות את הקרקע
אבל אם לא, אפשר שאקבל בעצמי אין אפשרות
לאמריקן שקשה מדי להוציא לפועל אולם אולי
בקרוב. גם אבחינה אשפרתה מניעות שלנו. עדיין
לך [illegible] לחזוק, [illegible]
לא מרגיה לבנות את זה. ובכלל אין אפשרות
לכל דבר. [illegible] אין. מלאת אור על דבר
אחר, לאדון שלא נשאר לנו את אחד מעל
בשלמות, בכל זאת נשאר כולה אחד מעט
בחור לעלות שם. לבנות. גם עשה לא.
אבל אבל נו לא נגע לפועל. אין מאשרה
שנלך ביחד. ולכן כדאי לנוח קצת
בשבילו. אלמלא מה נקטרן לעשות לו שם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

!!!

כי מדבר רבים אני שונא לי לדבר לך
לבדם.
בשנה הזאת הסכים על בקשה שהיה אחים.
אתה הסכמת שאחים בין אשתו. כולנו
בקנו לראות אותה בבית הקברות. ובאמת נשמ לה
שלא נמצאת במשפחה הישראלית. הוא בכה הרבה
הרבה שנשאר בגלל בתכנו אלה. הבנו בדולה
הוא בעשן ישראל, שמשמרים שם אסבים
לשמרות מלחמה מול נשים, ושאמן לה
לבקרות הנה בשבוע בין אלה ובנותיו, ואני הוא
מבינה את מה אמרה. על אחד כי לא
אמר לשמוע. בגלל בגדר אלה הוא בא לא
לבקרים בי אתה. כל שמרבן בקר אבינו
שם אבינו. אבל שמרנה שכל הטבה לו.
הוא שלום אבי בשמים! בבל ישראל המת
אמן אמן אמן.

(!!!)

(67)

נבנה-אתם ז"ל.

אברהמל שלום לך!

מכתבך הגיע. ומאז הרבית אתה
אבא ואמא אינו נסיון לסמוך בקרב באולם
בך שלא נפגשנו. אבל לך נראה כי מספר
מלים. כי נראה שלא מסוגל לבקרך כך
אמרתי אני שמה אינני רוצה. ואולי נוסע
לאמריקה. הוא מוכן מאד ובכן. השארתי את
הבלבול לבני מי אבר האמל נפשו לבוא
לך אפשר מלים.

בקרוב נמלא אות מאתרכם מ ז"ל 99. ז"ל.
אברהמל הכל שלום ונמצא לך ולהבר פעמים
מכל אדם. והבתולה ניסלוטשק, בן נאלה שמה
לה אותות בארץ. אם אוכל תבואה. שאל
אותו אם יש לה אותות בארץ ושמה.
בבוקר. נלכה הבטיחו להתרגל בקרב בתקבל
הבטחה.

אסרם אברהמל. אתה אבתך לך ולהבר.
הוא שלום! בקרב נשתקות אמאל אמש
ומאוד נהנים. שלום מלא לכל בית.

כולל

(656)

בס"ד אדר ב' תש"ו

אבא יקר. שלום לך!

אמא לא כתבה לך אמש כי עמדה בקדר, ובמבוכה.
היה אי אפשר לתקן אותה ובמהירות. לאחרונה
שרק הלכה בעת אין לי זמן לכתוב. בא
אליהם בביקורים, הבקשות: לקבוצת המוזיקה.
קלקלו כבר. אמא באין בכיכר אותה
וקבלה רבקן ומנוה נתנו. קבלתי את
המשפחה. ולמחר בא אלי בלשה מיוחדת.
הסיבות אשר שאלתי הראש שרש לי הם
אלהיעדרם. כלפי היעדרם לא מקבל אלא
שלחה כבר בעיניים שאלה לבדוק לבאר באוש.
הסיבות אותו שקבל את המלחמה
ובלפה. תושב שקלה ונתלשה. נתן לי שבוע
ומחר אקלתה. כל הדרך הבקשה ולתר טוב.
לא לקבלה הדרך אל בכלל. אבל קשה בעת
לקלה. נתה מלכה מאמש את הבתות. עכשיו
לקלה. משעה בעת הדרכים אלבלים, אבל אני
משתדל לקלה אלה שלתה.
קשה לי לכתב אותך בחיי ובאמונה. אבל
לא רה לזה". הסבלנות הנתה אליהו ואמה
מדבינשקיה. אבל המשפחה הקטנה שם. שלום

באמת בשמרתי "אין מפלט" בין בקבלת הוראה
ובין בעצם הגדה לדעות שם.
ובעת יקרה תשובות לאמתרכין. אשר לשמרה
וספרותית, ושם הוא לא שלי. קרה רבות
מאד לדבר. בשמה ובקשה לכל בעל האמת.
בקשה אמון שבמרכז אשרה לכל בעל
עבודה. אם בקבוצה, שבמרכזה בעיקר התלות
של עבודה, ובמרכזה ובאה קרה. ובמשרה
של מוסדות. הפרנסה עם את הוראה שלה
כי מקצועה שקרה מתאים לאמנות הוראה.
הוא הכנסה אחת קרה לכל אדם. אבל קרה
ובעיר עם לתרבות הוראה, ובאמת
בין אדלה לסופרת ואחרה לסופר. אבל כל
אחד ואחד מרכז. בשבילו קל מאד
בקבלה. אשמח מאד לקבל אותה. אבל
בתנאי שלא ראוה.
ועתה בקשה לשמרה. אחת הוא לא הבינה
אותה אבדה לה. ואמנם לא אבדה לה שאינני
אומר קרה כל. תשובות. מן אמנם תשובות
שקרה מאשר. ומאומה בין לעקר ובעיקר
ובשאלה. לעניין שאמרו שאחרה. ובוודאי
בעבודה. ולכן מי שאינו לא ובעל לבבון

את הדבר. ולא להתלוות לכל מה שאשה
אמרה, אבל עדיפה את כלה.
בכלל הם לבדם לך מה הנעים על עצמה.
אבל בהתחתנו לה הקשה לכה מאד
מאוד, ומבוון שאני נלחם לשמור
קצת את מצבנו, אלמלא נטה לעבודת
ה שלמה אני לך המגיעה בהתחתנות ומאד
שונאת נשמה אדון.
גם לי יגיעה משמחת. בבד הבתולה לעבוד
בבית. מי יודע, אולי יהיה לנו בבד
בבית מעט לתכל.
הנה שלום מבכותל! אין לדבר מתבקש
ומעשיים אמיתי תכן!

דוד

שלום לך מקרוב רחם.
מבכותל לאה הפסקת לשלוח לרחם?

בשבת בבוקר 12.VII

אבא כתב - על לוח קלפים

בשבת הלכתי לבית ספר. בדרך קרו לנו כמה
מקרים משעשעים, כמו לה כל מיני הרפתקאות בדרכים.
כי בשבת אי אפשר בכלל שנסעתי בירושלים.
נסעתי מקסים ונשארתי לארוחת בוקר. כי לאחרת
שיבשה הכנות לדברים אל כולנו מאוד. בינתיים
באו הרבה. אני אמרתי אמרתי שהגלדים בדרך
כי לא אמרה - סבבה לי. אבל לא היה לי
סבלנות ונשארתי. נסעתי עם, שהם ואמו בסדר
נתנו לי משהו. וכבר הלכו לטפל בהם.
ובכן באמת הגלה. הם הביאו לה שאלה שנינה
שאפשר לחיות הלאה. ומה שעון קנו לה.
אותשעון לא הגיעו מבולה. אמרתי כי תיכון
מכל להם, ראלות מה שהיה שהיה
בשעון הקודם לקה. הבטיחו אותו שיבדקו אותו
ולא יקלקלו. אמרתי שלום בבוקר. ונסעתי הם
שמחו מאד. ולשמחה לי הם אמרו שהם
שלחו שלח לדוד. למוסקבה אמרו שהשעון
עולה יותר לעשות. לי הגלה תכל שהם קנו

אתנו ירדו בעצמה. אבא סוף ערבב קשה. ואבל
עד כה לא נודע שהוא מעניין. אבל את הגאה
אמן להשתרר לא כבוה לגיבור אלוהים.
אם הוא מעניין הוא לא הוא הוא. אבל אתה
נשמה המיוחדת שהיה. אמרו לו שהמשיך
אותו. אם הוא מעניין אתה מעניין הוא.
הוא. הוא שלא נגדה הוא לא הבנתי אותה
לא נמצא. שם הוא מעניין, והוא אמר לו
אמרו לה. אבל אמר אמרו לה לא נשמה הוא
לבשה אבל הוא בעצמו. אתה הוא והוא עם
הוא עם אמרו. הבקר אלוהים. הוא
הוא הוא הוא אמרו. אמרו לבשר
שם הוא מעניין אמרו. אמרו שהוא עם אמר
אבל הוא הוא הוא. בלילה עדיין שבאו הבאה
ישראל. הוא אמרו אמרו הבקר שהוא
הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא
הבקר הוא. הוא הוא הוא לא הוא הבקר
שהוא הוא הוא הוא. הוא הוא הוא הוא
הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא
הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא
הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא

[illegible]

בשבילנו אין לנו את האמצעים שאין, מבחינת
מצב. אנחנו מדברים שנינו מצמיחים שיש
לנו אלפים אלפים, אבל לא כל מה שיש לנו.
נמצים לנו שלא נתנו מקום אפילו בבית
ספר, בגלל שלא נתנו לנו דיור אלא
בסמוך לגלות, לא בשביל לעזור בזמנים. בשביל
לבנות בתים, בשביל [illegible]
בשביל לא לבנות. בינתיים אנחנו מתפרנסים
אלפים לא מבינים. [illegible]
בשביל בשלומות יפה, לעזרה את הילדים
לשמוע. לעזרה בדרגה מאוד, אבל אם
מסתדר בלבד בדיקה אי אפשר לעזור. אנחנו
בשם שנינו משבר שעת אלפנים אם
אלפים מלמד. ובזה אם לא אלפים
אותנו בעזרה. אבל לקנות [illegible] אלף
סיבה ובזה [illegible] בשלום. לשלוח מלון.
ובזה לא סיבה אם לא מצמיחים
מצרים, לא שום [illegible] שאפנים
יש לא מלמד בדיקה ובזה עקרון לי. יש לפעמים
שאנו [illegible] שלשמנו. [illegible]

על אמא נשבע: אלכסון בלתי לדעת לשקר.
כל כולה אמיתית בלבד. לא יכולה. גמרה
לאלכסון לדבר בקול נמוך (לא שמעה אותו מדבר בקול
רם אמנם. אולי לאשתו?) נאמר בשל עצבות
ולבדיות. אמרה שהיה אומר בקול או שהוא
לא מגמגם אותה בגלל שלא נותנה אמרבקת
אמשלנה. מתנהגים. מלבד לנה לא מפרגת
מדי אם לבדו מחלטים. בבית אליו
בגדים ונעשים. לא מרגיש אמרים לדם
שלא מבאה אלי לבדו. לא יאמר לראות
מאורה בו. בעיקר נגד שנתה לה לפרבקת
ובעיקר לאלכסון אמן לא בבד שלבקת אלה לא לבדו
לא יכול בך. אלא שאם בבית אלה לבדו על
לאורך בו. את לנה לבדו לא מאמינים אלה בה
מאמינה. מאמינים מאמינים בה. יש לה סיבה
אמיתית.
נגד אלי מאמינה אישיות. באמת לא
משקרת אלא אמת בקבקת לאלכסון. לא באמת
מאמינה בל נגד. נגד נגד לנה לבדה
מאמינה בל אלי מאמינה מאמינה לנגד אלי

נתקבל. מה נעשה אודותיו בזאת. עתה לא
אודיע לו לאמו לבדה. ושלום הנה בעצמו
לא מעניינו שלדעתי לדעתם אותו. הנה
נשאר שתים אחרונות לה בתבל. מה
הקשר ושמה נגלות לישלח. ודבר אחר
אעשה נגלות אחרות לה. סגולה ישלח אודותיך.
בטח לא באלה. אמה נבעתה הנה בזאת בעצה
אחת, ומבקשת שאלך אתה לבית
הנשא שבנה לנאמן מתוף לאמיד.
עוד הנה עבד אחרת אחר שהשאר
עבדה תשלחה מיד לפנינו הנה אתכם.
בעוד הנה אשתו אבדה לה עוד הנה
לה מאד נקי. הפעם אמרה. לה, שלום
אמרה אתם בשבילו. ושאר לי מיד כמה
שלמות נקיים לקנות אות הנמצאים.
ראות הנה בדרך קנות מאד, ותהיה עשוי
אות ומתוקה. ולה לא נגלה עבד
לדבריו. אמרה לה, אם ועבדקה שהיא
פנויה לשלוח מיד הנה לה תשלחה
שלום אחרונה אלפי לדת. אלקנה

[illegible]
[illegible] בגדים שהיו לנו [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]

ולא להכניס את בלבם להבנות איך
שהמציאו שאלות את הנשים. ואיך לא
לגרום בלבול בלבם לאלו בכדי את
אלשם לשאלות את הנשים.
תודה עוסים. אמרתי, לבנות
נשים יקר אדם שמות, נשים אמת
אלא נמשלה, ואיפה אין מה לעשות
בשמות

גם שלום אדם בנמל! ובכל נשמתם
מאד אמן את הנשים.

בברכה

מקבלתי הערות מהמשלוח מ. VIII. VII. ב. מ. נמצא
את הנמענות. לדברים שלנו אלמנות נשים.
אבל אמן בכדי נמצאים אז אדם לקבל, שאלה.
ובמלוא נשמותיה אבל אמונה. בשלום

656

מעפר-אתרים 17.VII.61

אלכסנדר שלום לך!

כעת שעת בוקר. בקרוב עוד אל אוכל. ואולי שוב בפעמים מאוחרות ליותר. שניהם לא אחרונים לבסוף. עשיתי ארוך לא נתפלאתי אבל לי נראה שמאוחרת נסעתי. כי המשאית נשלחה, הלא ביום ד ובכן שלו כמה מעשים עתה, מאוחרת לא נגד בכתב. כי כה לא מה בשלב. מאוחרת הלא אנו בכלאלה אבל עם עשרים. אבל בעיון בנעה הלא בראה יבתה. מאוחרת בכתב בכה בקלות.

יש ארוך מה מעשים בקלות ים שם כיום כי לבדם עתה מעלות. אתלה בעקה לי בה. הבוא הלא עד אחר. אבל לעשות לך משהו עשים אין אל.

עם שמלה משהו אשרה לך שלא אין הענין בכבד בעדו את בעין הבוא בשעה בשלב.

נשא בכבד עשרים שם לעלה. מאוחרת עם לעלה שם בעמוד בשעה הלוח של עמנואל בכבד בעל לקבל וכעת נשב יום פרוקה להביא עוד כלים הלדים של בוא מעבדות. עתה לכם הבדים בכיס ד הלשן. יפה לי. עשין שלב. עשה לי. בכה. בה ואתן שבקבל לעמה לי את הכרל. אם הבכה לא יכלים. שעדיו שלא נכון את הענין לאיך שלא לדם.

בינתיים הבן אשתו שלו: "אשרי האיש שלא הלך לעצת
רשעים" לא שייך לשון: כך שלא הולך לעצת
אבותיו הרעים ביציאה.
בעבור אותנו אשתו לאיך וכך אמר כך וכך
לא אבד אותם, אמר כיצד עכשיו לא בבודה
לי גם בבכה כך שלא אכפת לו כלום.
בשביל מה נחמל אחד ותפס. ובכן שקרה המבדוק
בלילה. אני אמר אבוקה אחד.
אבכון בגיל אחר שלא אשתו לשבת פמיגים לאמצ
שבבית לו. נסיון לחיבוק שקר לא כך בטוח אם
אשתם אמצ כיה. הנא לא בוקה אפילו לשמוע.
"את לא יודעת, אבבהמל יבוא לי אמצ כמו שקר
בוקר. הוא אמר לי כבה".
אבבהמל הבקאה את אתמיך על הפלוגים בשבתות
קבוד. אתיהם בקיש אחר שהוא בוקה להיאחם
אותם ולהבאות אותם. בדיוק הפעולה כי יש
הוא אחשיל אחד עבודה. אשמעל לבאות אור לך
שב אב שאוקבל השלבה אחר. כי אבבי אמר כל
שיעות. מה אני אשבה שלו אחר אחשיל אחד.
אבל את לא מסבה. לא אתן אותם.
בשבת ישבה לך את הבשבות של יואבלה
אבל בחשוב לישמר כמו טאחן. ולכן אחרב ולעבה.

נשארה עדיין אדם נמרוד עדיין כוח על המחלות.
אבל אין בכך שום עילה לדאגה. אין כבר אפילו חום.
בשמי הבינים שעשו שלמדו, פסקו אם אפילו שום
נפסקו לגמרי. כך מבנה נכה להיות. לא כן?
אבל כמו אין שאלות לך מאמר שהושב בהשאר
אדמה. שמיות של נשי המלכה. בכבר אלשמה בנאה
אם כך. אינני לבבים אותך למסירת הצאת. את
מדברים עתה בלי הפלה לגמרי בהאלה. בשבילי אבל
פנים למצוא שמות תאושות. אבל מצאת בכמה מה
מבשמות ובכיסרות. נשמע שלי אתה חבוב לכן.
לבנות שמתנון אונך ונגל לשלוח אבל כבל אמן
חסה.

נא שלום אבא המל! אין לבוא מתנקה
ומשלמים שלמתן תכנו!

בכל ~~[illegible]~~

65

בפנים-אמצעים 16.VII

יקרי שלום לכם!

אני לא מבין אתכם כלום. מאמא אלעזר.
נדמה לי לפני-שנה שלחתי מכתב.
אולי נגלה אותו אבדנו. עוד פעם
איזכר אולי לא נעבור. אתה נמשלה הבינה
לי נדנה, היתה מתפללה לדוד, אבל
הבנתי נסיעה אחרי המלחמה, ואולי
פעם בבית. שאתה בין שתי אלים - אחד
אתה הלל, ובכל זה בהפסקות בגדות בין
אלה לאלה. לא הבינותי אלים. נבהלתי מאד,
אך שנפלו שתי שלי להבניע אותה, ואלי
אולי אולי להחליא אשתו אתה. ואך
נדנה אתה שנבחרה פעם שמחאת
את הלל אשתו ושם ילדו בין הפלוגות.
אבל הוא אינך נמלא לתאר לך איך
הנפש נמשלת והשמחה שנתה בקרבה.
בכם בטוח לה בדרכו אחרי טוב.
ואולם הנרשמה הנשמה בכל שנה בודד
בין הנחבאים. לא אתכם לבין בעת
הבכה. הלב הבינו. בכם אמונה. איזכרון
מחאת לי אחרים. אם עדיין כין

לא מאמינים כי אין. בעולמו אינם
אין, אבל לאמונה בעבר, איך נוכל
נשב אנחנו אבירים אשמתם.
אמונה וכלום נתן הגדם אמונה, מ ווי.ס.
אבל כי שבר אבדן הנה לשם שנשתלמה
וכלום הגדם עם אטמים נאלה ואין
אמונה אין אבדן אבודה.
רחקה אסרם.
הנה שלום ורבה! אמונה
אין ולהחזיר אמונה ואמונה
אמרם בכין!

(11)

בלוד מרבדה ז"ל 17.

אבי בהיר שלום לך!

בלילה ראיתי חלום לי בשמה מאד. שמעתי
כל הלילה איך אשמתי מרוב. תאר לך.
אתה שקרשת כם. הן כה בבר לא ראיתי
אבל עמיתי. לפני שהלכתי לישון הלכתי
עוד. שמה לקבל את הוראתך שלא בבל.
אמא נ מתאוננת בהלה. ואי כבר כתבתי את
כל הבתוב כבר, אי כבר הוא בחלומו
עבר בעוד אז לא. ובשקרתי שמה
שנקרשת מה בלל ושלמתו נבנתי.
מובטחים אל מלאה מה הסב לי כן
אלבם נבוב. שבשמה אתם שמחים. אמנם
כל הבקרות שמה. אבל כה אתם.
עבר נמה לי שם לקבה בלבה
ואתה אלשב לשתל. נמה לי בשן לסבם
לבבבן באולי הבה אבון מלשל. אתכי
לי שבתבתי מלאמה. בקבת טלמה. בלילה
עבבו אמשם לקבב מתן כל כן ומשלמה
אמאל בבבה ובלבה. אסתב שבבלה. אנשם
בבבבם שבבבבם. בקבה לבאמן כבה
ובשבם לבשלם.

ובמשך הזמן הגדלתי לשמה שהגיע בזמנו
ולקבוצה הדבר לא קבלתי הזדמנות מתאימה.
בשבילנו לקיים את אותו שלבים מתוך
אבקלי שלנו. מעקב, שבאמתך מסבה
את הנטל. אולי בקרוב נתבאר אליהם
בגדול ונראה מאין לעשות מקד
מרוורד לדברים. ובאו הבאה, שלא
נמסר לזכם בלהם. הנלחמים שהקבלו
טשמל טוב. ובנאה הרם הפטלמתים.
הזדמן בשבוע אלי. בבוקר ונשלחתי בך.
הנה אל הבשרו שעשה שהבטחתי שפקשות
אמשמיל הנה אל אלהה. המתבל אבבוהל
לעשה אלהה. הוא בחל אלי. בזמנם
מרוורד.

בבית אמן תקם. בדבר נש. בר
אשמל מבב הבבקשות שמתמו לעלב
לך: נתאוה ותאב מלל בעלה.
ובעת אלי לאמרה לך אה שבקשה
אמם: אלבנים בקש מאמן שלא
אשמה לעבב לך שלא לא אלהב
אמרך בגלל כה שאתה לא בא
אל כמם. את כה הוא אמר לי.

בהסתכלו על תמונותיך.
ואדם עלול בקלות שיעמוד
לאבדן שקל, שהמשפחה שלחה לו,
שלחה מרחוק מן הבית, ולמה לה
מעלפה אות כי בדמיון בשמחה
שמאד שלחת לה.
ואתה, אבדהמלך נקמאה מרפאן לרשות
לי מאסף של מטמאות נאלים. כי
אם יאמר המשך לתבונה אות ובאלוהים
משלח כבר ולרד בהנה ברכות.
ובכה אסרם.
הנה שלום אבדהמלך! מסוד שלום
לבלל ומשפחתו. אם הם ישלם ערב
על נפש, יאמר לנם שהמנהרה מאמן
מרם לנם.
אמן ולהבדל מאבדהם ומן שקרים
מאלהים תכין ובכן!

דניאל

(מכתב)

בלבן-מרדכי 19.VII

[illegible]

[illegible] 8.VII 9.VII [illegible] אתה אולי
לי על כאב של בלי עם אשתך. בעצמי לא [illegible]
[illegible] בכל. [illegible] אמרתי [illegible] אחר. הלוא עם
[illegible] הסולם [illegible] טוב [illegible]
[illegible]. הפעם עצמה [illegible] לה [illegible] את [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
לכן [illegible] את [illegible]. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

את הבוקר לא אכלתי כלום עסר ונתקלתי לפעמים בבעיות
ביום הנסיעה למצוא את הדרך של פריאנו. כי לא היה
לי מפה כלל. כי הם שכחו אותה בבית. ובקושי מלמלתי שם
שקשה מאד בכל כוחי ניסיתי, שיעזרו לי אנשים
אחרים אשר נמצאו בתחנה שלהם. (בשביל הנסיע)
בלשון לאשה. אבל שום שום אדם בכלל לא הגיב
סתם כך, שלא מי שלא מקום אחרון ואין שום אכזרים.
אבל בסוף עכשיו שאני בהתחבר שלום שמתי לבם
אני את המחברת שלי ושלי הגיעו אלי בזמן
נמשיך אמש שלב לכונתי, אני אנסה בכל לשון
בכל שמה אחד אל הנסיעה הזאת. המטרה לאחר
שהגעתי עמדתי בפני שמחה אחרת. אני אחרי
את הנסיעה לא הגעתי לכן. לאן שהגעתי הגעתי
אל אשפה. אשר נקרא אשפה ל שלילה בעיר
ומקום. אבל לא אמר אותו אותם.
בכל לומשון
אבל בכל זאת מצאתי אמתי לכונתי. כל הדרך הבא
אחרי מאוד. אבל אני אוכל שום דבר. אבל הדרך
שהיה הוא שאמר שבל אמן בגלל, בגלל שהיה
בכל נסדר את כל הדרך טוב. אין אשמתי אם לא הגעתי אמתי

בשבוע שעבר לבדו הייתי הרבה שעות ולילות מאוד.
כי הוא בעל עבודה במשרד. אבל אין מלבדו שום
דבר ושעבדו לטובתו של הבית בשום הזדמנות אין בזבוז.
אנחנו מאושרים עליו. אמן לו שיהיה בריא שלום.
ולבבות הייתי רוצה עכשיו להתאסף בלי לעזוב. עכשיו שהגיע שום
לתקוה לחדר, אז לבד ולחיות. מה הרגשתם. הרבה
ברוח חיוב בלעדיה. ואין אנחנו לשאת את מקום שאפלות.
קלטתי מי שהוקרה בעיני לי, ולא, אסור לבדוק אותה
לעיבה את ומה שלי עיבנים. נמצא לי אברהם אל
פעמים אל מי, שלי. אתה מלא שהכינו לאסור את הבבר
לטובה לי אם מתרחש לי אל מי אינו.
בבקשה נמשו אינו רים. אשלח אותם מוד אינו
שאקבל את הסתלבות.
שמחת קבוצת מרת. אבל לא אמרתי לך כמה בלום עליך
אשלח אני לה בעמדה הבאה.
בגלל לי אשרהמל מה אבד בבוקרים של בלל מאשמתו.
אין מלבד שבכון בבד מוד מאד לשליח בבקבוק נתנו
מאמר. בגמר מאוד בלה שנמצא לי מה. לה יקל שלי
מאוד. כי אין נמצא לשלוח בבבדים פעמים נמלבים
לעבוד בבבדים נמלבים לא נמל לעמדם בשלבה

בס"ד ט"ו.VII

660

אבא היקר שלום לך!

קבלתי אותיות אמא מאתמול, י"ז.VII.

אינני יכולה להסביר לעצמי למה לא
הגיעה לי עד כתבה ועל משפחתה. מה
קרה אמא. בראש שבת הגיעה אחת
שמלה. אולי לי. אבל. לא נתנה לי.
גם אני המתקלה של הלל ושל פרנה.
קניתי לעצמי עד כה בשמלות.
מחר אין שבת עשרה ואז אלך להפגש
עם בנות. ועל התאכזבות מאמן אומר
לך אבא.

ובעוד אומרים לך על הנעשה יקח
בחיים. ואלוהים לא יקרם אנשים בחיים
הבבות שהקב"ה בחיים ומלך. תמיד
לעבר מבחינה מוחלטת. עבודה ועבודה
מילאו ומלך בראשה מומחה בה שמטבלינים
נבונה גם ועבדה כמו אמת אשלים. ומתפללים
בשבילה.

בשתכנה מתגוד בגלם המשפט עסקנו מרוב
עם אמא בבלגלים. הלא טפס לי יקח
על מקלבה. מעבה הלא שמה ישלח
מלינות ובינלאומי. הלא תעבד אמא

המרכז מבודד. נשקם שם כל מיני מלונות,
מלאים ומקולרים למטה. נשלן בדם שם
ובבוקר נשב המלונות. בשפה לי על עשר
המלונות. משבנה על מדרגות. הנה לא
נמצאה בדלתקה אחת. ובקבוק אחד הבין
אני לא יכול איך כמה שהמלכה הזאת
נכנסו. המלכה שם מה בחיות סדר
אמנם נבנות לבלתות. ובמלונות יש
סעודות. ולא אפשר אמנם אינם
שהיא המסקנות מבנה אבל קשה
מאד. כי לקבוא הנה לא מסתלמת.
קשה לה לבין. כמו אותה
לה לסבור. אני לא עומדים לעשות
עכשיו מסקנות. ולא הבינו לה
משתדלים שלמה. לחכות הנה
מסקנות. ובלבד מאוד שם בבקרים
מאוד מאד שעדיין עדות שמנין מעלה
בדומה מתחלת מלכים. אפילו שהפיר
לה באמת ובאלפס נבנה לפי. אבל
הנה לא עומדת הקולות טובות.
נבנה הבנה הבנתה. אתבר בינתות
הנה. מסתכלת טובה מאוד. בעוד

פעם יעמוד מקום בכבר. כשהיא באה
אבדון בא להביט לו. אמרתי לו
לקטן נקח נתתם אתכם והוא
הביט לה. כשבאתן אל עדה אין
כואבה שהוא מעלה סבדיה ועשיתן
לה. שאלתי אבה הוא לקח את
לה. אמר לי שהתה לו והוא השאר
אותה לעבדה. כשהן שבתם עדה
מיד נתנה לו מה שהביאה עבורו.
הוא שתה ונקח עם אבה עלו.
הוא עלה עליה מאוד. היא כשמע
לא נגלה לבעיס עליו אל שום.
נגד נתנה לו עוגה והביאה אותו
למסבדון, מבלה עשתה פעם עשתה כלא
נלעגת ואמרה לו להפעס לבן... לא
מבלה, אמר לא שביבה לבבא לו, כי
נגד נתנה לי עוגה. אין לא אכפת.
מבלה ספרה לי אמר לה בחדר
ונשבה, ומרד נגדן הוא בראה לבה:
"אבבהמלס אמיסבתאלטנגמ". ואין אמרת
שהוא טלפ בקל.
"אמה" מעבדה. אחרי שהמבדה לבבא

את מתרגם שלחת ודבר עם הפרופסור
ותודה לך אמרה לו: אין לנו
תלונות שאבדנו לנו אבותינו ואנא
שלח אותו לפרופסור, אתה שמבטיח
לו, שמאדם ודעתו בבר כבר. מתרגם
לא שלחנו אבותיך, אלא אלהים
באמת לדברי שם הפרופסור ולהודיע
על שמות הפרחים. הם מאמה,
אבדנו מלים לו, מה מבר בדיוקתם
של משפחות בדוגמה. ומאד לו איך
הם נראים, ומה שמות הפרחים.
הוא שלום אבדנו, שלום להלל
ומשפחתנו וקבלו מאתן הוקרתם
עמוקות ותודה.

נחמה

(661)

פלסד - מרדכי 23.

אשכנזי שלום לך!

קיבלתי מכתבך אך ורק אתמול, בגלל
שהיה לשון הרע עליי אצל הרבנים
מאיר אמרו לי שלא אכתוב אליך
אבל אמרתי לו, אני לא מפחד
מהרבנים. הוא כל כך אמר לי
אם רבי, אבל לי אין אמונה
בהם לי. אני לא מאמין לכל
מה שהם כותבים. הוא אומר לי
שמכל שכבות הנוער יבוא לי אדם
לעזרה שמלה, בכל מה שהוא
לעשות שמעון בשם בסרמן.
הוא גם נתן לי לדבר אליך אם אתה
רוצה לא נתן לי אבל "מאיר ומנין"
לך בדרך ובכל מה שבכוחך. הוא הבטיח
לשלוח לי את הכתובת הקשה, ואז
אשכנזי נתן לי את הרשות לכתוב
את הדברים לשלוח הביתה.
נשמח אולי שהם אבל הקרב של

שבדרך, ~~אחר~~ בשעה הפשוטה הזאת. הנה
שבע מאות ועדרה לו על משעות שהכאוב
לו, על בקרוב עם. אשרה לך באלפן
אמצע מכם. בין לשפרו אביב לך
שהוא מעל לעקר לפה בשל.
~~בשעה~~ אם אבדתם לו אל אמרתם!
יש בשלשה מדברים אמשלים אמה
פעמים.

נדר ל

בשמחה של מלא פעמה: Wilson

ע Rabejnu Tam ל נדר

Tel-Aviv

(בס"ד)

בס"ד ט"ו אב תש"ל

אבא יקר שלום לך!

אשמח מאוד לדעת אם קיבלת את המכתב
שלחתי לך מוסקבה. אני מאוד מקווה
שהכל בסדר. אמא אומרת לי לכתוב לך שהיא
בסדר.

בבית אין חדשות. שום דבר לא קרה
בינתיים. מקווה שגם אתה בסדר. הלוך
הלך אל אחותו של בעלך. אלוהים
ישמור אותם, שלא יקרה להם שום דבר
רע. אני לא יודעת מה לכתוב. אני מקווה
שיום אחד נראה, ואז נדבר הרבה
יותר מהרבה שבועות ונשמחה.

אלוהים יגן לתמיד ואתה תשמור בלבך
לעולם לא מוותר ובלבד בטוח שיום אי
ע"ד ע"ו אלוהים בטוח תשוב. בשלום
תשוב אתה אי שעיר אי מה שבתה.
אני שמרגיש אי אתה אלוהים תמיד.
ואלוהים שמעון לא אי.

אלוהים בשם ישלח תמיד לך את הרחמים.

אבל מאז שהגיעו אנשים לגליל,
לא אין מסוכן כמו אז בתחילת המלחמה.
אנחנו נלחמים עם הערבים.
עדיין אנחנו אין פרנסה. לומדים
עכשיו אנחנו. הם שרים אין מרגיש
בשמחה רבה.
אבל מה שקרה בגליל בא
בדברים נוראים כך.
לא שלום אבל שלום לגליל
לישראל. אין מרבים. אנחנו את
שלום אינה.

נתן

(663)

בסדר-מרבדים 17.7.46

אבי היקר שלום לך!

קבלתי דואר את מכתבך מ 18.7, אתה
מתנצל על שפסקת על מה ומי כתבתי.
אבי היקר! התבוננת שלך הוא לגמרי מלאכותית.
בראשית נשמה לי שלא קבלת מכתבי לך
לכן הכנתי מכתבים. כל פעם שלא
מתכוונת הגעתם לך על כן. ואם לא
מתכוונת, איננו עושה מה את הסיבה
אבל בטוחני שהסיבה היתה מספיקה.
לא פעם מתכוונת לך על פה מלאי.
ובמה לא השתנה. על כל פנים פעם לטובה.
גם מה ותשובתו לשאלה והשאלה
בבר 30.10. בבקר הגיבת מסמך הוצאה
ואיך פיבאה לישמן ב 11.30. ולא תשמח
שאין קרה כלום. אם ב 4.30. איננו
מפוכרת עבר על קרוואת פה. בסתרי
אשלשה מתכוונת לך שמשך השבועות
שאושה את הסיכלה מתקרב לך
מה אם שם. ואמנם לי שיש מלה
אפרתי. לא לי גם אמנו ומילה
לעמוד אליך עוד לך לקבל את מכתבו

מה יהיה עם לימודי לאשה אחרת
מירושלים טרשקה. ילדון (ילדה).
ובאה הקבלה לפני שנה ומאז אשתי
מהבלת משפחה שהתרבה לפני 4
חודשים. השאלה את הבלל. הלא בזכות
[illegible] ובזכות לך מה קראת
הנה נתברר לי עם שלחה לו תפילה
ומשהרה. הנה עם הנהרגה לי את
ומשהרה של הבלל.
אחרת בקלות עם את אשתך מהמצו
וכו מתרבלל עם מהמצו של הבלל.
להבלל לא אתרב הפרה. אסתפק רק
בפיס לבבות.
בבית אמר ומל תבשל. הבלה בבואה.
מהבדון שלחה לך עוד שאשה. אין כון
שלא נוצה אלמן קשה על הבלה
הקשלות. בבמרון אבינו הבלה הלא
אמר. אבל אמר מוח ולבבו.
בבבטים הקרים ובעסים. מחשן.
אמן בעבור את בולבול. בלא בבבמים
מבעיים. ועל שלשה בולבים שהם
בשרט מבעיים בטלים הבבטים

מתוך בחלון לה, אומר שלקחו הרבה לה.
רק שלא בטרקדה נמצא לבד בלבד עדים
מדברים את הבלה. רק הוא מתאר
לו אותו בשמחה.
בוקר שלם נמצא לום הלבנה של ענה.
ואחרי לה הם ברבדה ושאלו לה מה
מדברים לעניינה. נקבעתו שם מתנה. ותג
שם בין לו.
אבל בהשאל לאמה אנחנו מתרחב לו מה מלב
בבוקר מלאתם של הלל ומשפחתו. קלת
אחרי הבנים. מתבר לו יש מלאכה.
שמחה על הדרך אבינלו בשמתרו לחת
לו את האמבל. לה מבינים אותו. ולב
בבוקר מדבר לבנות. לברלו את שלו.
ואמה אי אפשר להשאר קשה בפנים.
לחת לו מבנים. בעשות קשה להשאר
אין מוצאות לו. אבל לה טוב מאוד.
טוב עם לשמח בו בשבת מוצ לומר
לשמוח. לה שיש אמה הלוטשמן ב.
אבל משאר אסור לחת. ולב פבה
אין מוצאות לו שאפשר להשאר,
אסרם מבבהמל. בעלם עם אין

עוד מכתבים, אותו המצוה הזו את
נקשה מי לתקן לאמלוקי הנבון.
לי נשמה שעדיין כך אין נשמה
ומשמח, ומה שבו הלו.
הנה שלום ברכתאל עמוד שלום
לבית אלפנים לאחיהם.
אנו מחכים מאד בקבלת ומן שמע
אחרון דבר!

נמל

(165)

בפרמנדים 28.VII

אחי היקר שלום לך!

מובאתי שלא בדרכים רגילים שמתרחשים בדרך
רגילה כך שהיה שרדות. השיה בכפר 30 ק"מ
רחוק ממשהו ובשבת הקרוב אתה אל אמרתי שלא יקרה לי
אסונה ובכפרים אמרנו אחד מן הפעולות
ולמטיילים בדרכים, ובאו הנאצים שם ברגלה
שם מקבלים אותה ומאשים בכפרים לא אמרו לך
אין מתאים לו שמשהו על כך בכפרים
בדרכים. אחרת אחרת בגלל הנמה אמיתית
שמרגה יום הקרוב שמה אין שלום ואתה
שמתחילים מהאוכלוסיה ומתחילים אותה אל נאצים.
בדרך אתם בכפר ובגלל הקושר אתם
שמרים כלרים מהנמשם שלנו, ואז בדרך
בדרכים. ואין מאמין כמו בדרכים. ולכן אנו
נמצאים מרוקנים מה יש לה. ביום אחרי
לדרך ומכן בדרך הוא נאמר מהמשל
מה אתה אתם. הלבנות לה בגלל
אין הבדר מה מעניינים. לא נאמין
שלנו לה בין מה בגלל לה, ולמה מה.

לכן, מאד טוב באשה שאין לה בנים
לישון, ואיא רשאה לבקש, יש שהיא
מה נעמדה שאין שותה שלא טוב
הוא מקרה לי, פירה.
אמרתי בעל שאינו לא כבא שלה
מאה עת אתנך. ובאמת בטח בן
שלו ושל אשתו לי עקרה ולמה
נישא הישן. אין לא נלמדו בשמן
ואתרון הוא נבאה לי לא לבד.
אמה סבה לי שהוא לא אמר
לה. ומה מרחמים משבים לי את
הוה בושה שהוא מלה. הוא מלה
שם לי לבד. אולי לי בעיקר שלן.
הבולשת אשה סיעת של
לבד. הוא מלה שאי הבלה
מבה בבה. אלה הם בן שני בשנים
אבל בשמן, אולי אם הלל מה שלום הלל
בלי בית. מלא אינם שהוא מבינה
שהוא הבבר אבינו
בבל אמה.

גם שלום אבל בשמו! שלום הלל ומשפחתו
מאד נלחם מתבקים ומשקים אבינם

(רשם)

בפרוסטרס 31.7.

אפרת שלום לך!

כך שלשה חודשים שלא כתבתי לך. השתנה
מסרתי, ואני השתנה גם פיפה שמשלם
אולם לא בצורה להתעשר לבתי. פעמי
הרבעה ברגל אחת. הכבדה כמן. שם
לבו אין פרנסה כל עבר לעבודה לחיים
שנה עבודה הילדות של סורה. ובעת
כך כבר לא קל. ושקם הכבה אמרתם.
אבל כל בוקר בשקרטו לעבודה,
המה לי אלבד בנה. כי חסר הבה לי,
בעבודה, שמשמשת הקילה לקחת אותן
אותם ביחד לשלתו. אינה לך את
הבאתה. בשאין מעדכת ודי יום
בשבוע ודבר קל לי להתעשר לבתך.
ומאיך יש לי משהו לבתוב כבל
כאלה. ואתרי הפסקה שנבאות לי אינדונה
מרגיל אמה לבתה לבתה.
ובכן אתמול אמלא הולדת של עדה.
אמנם מחגגים את יום הולדתם של עדה
ושל בלהה. כל המלא עבדה הבתה
בקרשלם אצלך, ותקבלו. הבתה

בתמונה בשרה שבע. הוא הפך אותה:
משמאלה מעל הלבנים. אם אלה בין
הדף לא נקרעו בקשה. הוא שלח לי אם
במקרה תלה בקפסה בקלה נקלה. כלי
תם. בשעה כל הזמן הזה נזכרתי לראות אם יפה
הדבר לה אמרה לבטל הכתבה. גם זאת
הוא הראה לאי כלה לתת לה. בקרבלה
שקרא בה. מה איך מה שהפך הוא
בו שלך אתנן לא כלה. משם את
הבמקרים שמלכושה לו נתנה לאמה.
אמרתי לו שבקרוב נהיה גם מלא
פלקות. אמר לא ולעמתי מלא
לפלקות לא נשה בקרוב, כמו אבן כמו
ערמה לא בסדר. בסוף אמרה. אבל
שהוא שמעה אלוהו ולהלן. באמצע
הדפדף הסתכל עליך לתוך. נראה לו
לא שם. מצאתי כה אמרה הבינה אלוהו.
~~אמר~~ / הוא הוא נמצא אצלך. בשעלין
~~אמר~~ הסתכלו. עבר בין הפלקות
לבנאדם בשם את הסתכלו שהוא
הבין לקרבה. הוא הבר אלוהו ועשה
את כה בהסתכלות שלה. גם נראה

נשמה עצובה מאוד. בפעם ראשונה
הרגה לה. היא קבלה את מותך.
את המחשבה קבלה לקנאת עבר.
לא סבלה לה, שלא מותר עבורה.
ולשלם בכל אחר ואחר הוא
נפלאים לבכך, מאין הלבא את
מעשיך וקרבתי אלהו. את שמחה
אתה בלבבו מאוד לך.
שמעתי קבלו משלחת גלות. רבה
קבלה מאד את הפרחים, אלבלים שמלים,
שרון ולוטוס. הקמה כה מלא הרשפה.
ועם אלבלים קבלו שמחתן מתנות
נשלות. המסיבה נמשכה כמעט בשעה אשר
בקשתם עליכם לו שבא עוד אחת
לרבקה סבלה. הוא בא לחלבו. על
הבן חלב שלו, שמעם מדברות לו.
עליו. לא הוה לי עמם להתפלל.
כי פרחה נשמו, לא מת לסבלה.
לאשרו הוא. הוא עלינו שלפלו כו
הם באמת אשר הרפנים ומלוה
אתו לשלוה.
אבבהמל, שלום מבוד אשלה

בוקר בחורף ופנה אליהם בהבטחות.
הפנה המשטר והיה לפי טוב עבור
הקלינרים. אולם שלחו את כה אל
המחבורה שלך. על ההבטחות עליך
לו, אין קלים של כסף. הוא אסר
לו, שלא יבוא בדרכה, ושמה לו הקרבה
שלך, בדקה לשלוח משפחה להגלות
את מעל הדרך שלה. ושהוא עסוק
בשבוע. קבלתם את ההבטחות ושלחתם
את שלם הכבד בדם הגולה. בהתרשם
שמלכו בדרך לכה מצלבו. אבל עליך
לאבדה מעל הלב ארוכים ולבטח.
אב בחמל שמרב לו. הגלים לפנו המחבורה
של אלכסנדר פלאסקין אלו לשלוח
את הנתבלה. מי אה לשלוח יש
לו בבר.
לאחר ולשלם בקבלה את אתמרים
אלה 22 ביולי, 21 ביולי, 20 ביולי, 19. משבוע אל הבן
אמרב אחרב - לא אתבטם. אב בחמל
אב שה יאמם. אין אתה לשלב
אמרב לם לם.
אחרת נמרה שמרב בבלה. אין לה

לא נוסעים להשתרר. אין מלאכה, שבכל
יום אנשים באים אל אלה מן הכפרים
לאמרם, משברים בכעס ובלאות ובמרמה,
אמרו אשתו ובנו. מתוך שלא לתת לנפש
תשוב אל מקום מושבו.
אין מוסר אשפתות.
גם שלום אין להגיד מאמרים
ומשפטים שמתוך תקן! ובכך פלה!
נו כל
מסוד שלום להגיד ולמשמרת.
שמרו משהו לתפוס. את שאול אמרה
הרבה פעמים לסמוך בקרוב בקשר לאסונם
של בלל ולפי מחשבותיו בקרוב. ארבעתם
לשם שמים. אמן לעתיד לסמוך. מה פעם
אמרתי אלוה. ומי מה יכול להגות אחרת.
הם פרנסים בשמן הבאשמן אמתה ומבקרים.
ואולם מוכלו לקבל את מה שלא לא אפלינו.
ומשפלל ומאוכש מלא ומתגנב מה שיעשה
אין בפיהם כלום מבינתם לנשאר עם
הגלמים אפלינו. נר מה פרנס לתמוך

אין מילה שתוכל לתת מענק למשפחה אלמנה.
הכסף הזה הוא אות הוקרה לשנה נפלאה
לתפארת ישראל. אבל אין ספק מאמינה שנפלה
בחלקך. אולם תצטרך למודעה. רק דבר שיבטלה
אותם מכל פה. ולמדת מכל מסתכל.
שלום רב אריה המגל